

Shiv Charan Das v. The Controller of Estate Duty, Patiala (Mahajan, J.)

ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਹਵਾਲਾ

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਪੀ ਸੀ ਪੀਡਿਤ ਜੇ. ਜੇ.

ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਦਾਸ- ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1965 ਦਾ ਸਪੱਤੀ ਡਿਊਟੀ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 1.

4 ਨਵੰਬਰ 1970 ਈ.

ਸਪੱਤੀ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ (1953 ਦਾ XXXIV) — ਧਾਰਾ 9(2) ਐਕਟ (1958 ਦਾ XXXIII) ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ — ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ (1897 ਦਾ X) — ਸੈਕਸ਼ਨ 13 — ਮੌਤ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਆਹਾਂ 'ਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ—ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 5,000 — ਕੀ ਹਰੇਕ ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ— ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਕਦ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ - ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਦਾਨੀ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਕਦੀ- ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ - ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਦਾਨੀ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਟਰਾਂਸਫਰ - ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ 'ਤੋਹਫ਼ੇ' ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਵਚਨ ਹੈ, ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਵਿਆਹ' ਜੋ ਕਿ ਇਕਵਚਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ 'ਤੋਹਫ਼ੇ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਵਿਆਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ 'ਵਿਆਹ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਹੁਵਚਨ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਕਵਚਨ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ 'ਤੋਹਫ਼ੇ' ਇੱਕਵਚਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਨਾ। ਬਹੁਵਚਨ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ੇ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 5,000। ਜੇਕਰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਹਰੇਕ ਵਿਆਹ ਲਈ 5,000. ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 13, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕਵਚਨ ਨੂੰ ਬਹੁਵਚਨ ਅਤੇ ਬਹੁਵਚਨ ਨੂੰ ਇਕਵਚਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉੱਥੇ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (2) ਵਿੱਚ

ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਤੋਹਫ਼ੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਲਈ 5,000, ਨਾ ਕਿ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13, ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ 5,000 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 7, 8, 17 ਅਤੇ 18)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਨਕਦ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਂਟਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦਾਨੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਕਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੋਣ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦੇਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਕੋਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੁੱਕ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਵੈਧ ਹਨ। (ਪਰਾ 10)

ਹਵਾਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਪੱਤੀ ਡਿਊਟੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 24 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ 1963-64 ਦੇ RA 360 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ, 1953 ਦੀ 64(1) 1962-63 ਦਾ :-

1. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਤੋਹਫ਼ੇ ਸਨ। 65,153 ?
- (2) ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਤਮ ਮਮ ਸੀਮਾ ਕੀ ਹੈ ?

Shiv Charan Das v. The Controller of Estate Duty, Patiala (Mahajan, J.)

(3) ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ 100000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। 8,098 ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੂਲ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕਾਰਨ?

ਵੱਲੋਂ ਬਾਲ ਰਾਜ ਕੇ ਓਹਲੀ ਅਤੇ ਰਾਮ ਰੰਗ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਬੀਐਸ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ ਅਹਾਜ਼ਨ , ਜੇ.—(1) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ 'ਏ' ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 27 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਦੁਆਰਾ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 21 ਮਈ, 1969 ਦੇ ਸਾਡੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ , ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤੀਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

- (4)) ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਤੋਹਫੇ ਸਨ। 65,153 ?
- (2) ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ ਕੀ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ 100000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। 8,098 ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੂਲ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕਾਰਨ?

(2) ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ, 24 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਿਵਚਰਾਰੀ ਦਾਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਸੰਪੱਤੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਗਈਆਂ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਸਤੂਆਂ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ: -

(1) ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਰਾਜ ਨਾਮ ਦੀ ਪੋਤਰੀ ਨੂੰ 4,000। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਸਨ। 14,928 ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦ

- ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਨੇ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। 5,000 ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਸਬੰਧੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 13,928 ਹੈ।

(2) ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 65,153। ਇਹ ਟਰਾਂਸਫਰ ਫਰਮ ਮੇਸਰਸ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ-ਜੀਵਨ ਰਾਮ ਦੀਆਂ ਖਾਤਾ-ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਕੇਸ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸ ਫੀਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 65,153 ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੰਮਲ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(3) ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ ਦਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਬੀਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 5,000 ਅਧੀਨ-ਨੀਤੀ। ਨੰਬਰ 87397208। 1957 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਫਿਰ 10 ਮਈ, 1957 ਨੂੰ ਪਾਲਿਸੀ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ (ਅਕਾਊਂਟ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ) ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਰਕਮ, ਅਰਥਾਤ ਰੁਪਏ। 8,098 ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਪਾਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(4) ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸਹਾਇਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲੀ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪਹਿਲੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। 5,000 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਧਾਰਾ 9(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਰਕਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਬਦ 'ਇਕੱਠੇ ਰੁਪਏ' 5,000 ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਦੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਨੁਭਾਗ. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਕੋਲਨ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਾਕ ਸੀ। ਪਰ ^ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 5,000 ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਲਈ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਜਾਏ। 5,000 ਜੋ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਰੁਪਏ। 18,928।”

(5) ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ, ਦੀ ਖੋਜ. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ-

“ਅਗਲਾ ਵਿਵਾਦ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। 65,153 ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਨ। ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਰੁਪਏ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਕਦ ਬਕਾਇਆ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। 65,153

ਹੈ। ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਬੈਲੇਂਸ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਰਕਮ ਦੇ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤਦ ਹੀ ਤੋਹਫੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕੇਸ ਦੇ ਖਾਸ ਤੱਥ। ਇਸ ਲਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਹਫਿਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ, ਕੋਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਕਦ ਬਕਾਇਆ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। , , ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਬਣੇ ਤੋਹਫਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਤੋਹਫੇ ਹਨ.. ਪਰ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ

ਮਾਨਯੋਗ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 42 ITR 650 ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬੈਂਕਿੰਗ ਚਿੰਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫਾ ਉੱਚੇ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਕਦ ਬਕਾਇਆ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ .ਉਪਲੱਬਧ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਤੋਹਫੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ: ਵੈਧ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਚੇ ਦਾ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਵੱਧ ਸੀ ; ; , ਇਸਦੇ ਓਵਰ-ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਰ ਬੈਂਕਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਡਰਾਫਟ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਫਰਮ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਿਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਨਕਦ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ i- ਇਹ ਕੋਈ ਬੈਂਕਿੰਗ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ.. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ। ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇ ਮਾਨਸਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ।

(6) ਤੀਜੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜੀਵਨ ਨੀਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਉਪਰੰਤ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਦੌਲਤ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

(7)ਫਿਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ

Shiv Charan Das v. The Controller of Estate Duty, Patiala (Mahajan, J.)

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(8) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੀ ਆਈਟਮ, ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਦਾ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ: -

“9(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਜੋ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਮ ਖਰਚੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਪਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ।”

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਕਮ ਇੱਕ ਧੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੋਤੀ ਦੇ ਵਿਆਹਾਂ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਤਹਿਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਆਹ ਜਾਂ ਸ਼ਾਦੀਆਂ 'ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ? ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ, ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। 5,000 ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਆਹ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਰਚੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। 5,000 ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਾਦ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 9(2) ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ: -

“ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।”

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਤੋਹਫ਼ੇ', ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਵਚਨ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਵਿਆਹ' ਜੋ ਇਕਵਚਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਕਿ 'ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ' ਦਾ ਅਰਥ ਵਿਆਹਾਂ ਦੀ ਆਰਟੀ ਨੰਬਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ 'ਵਿਆਹ' ਬਹੁਵਚਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਨਾ ਕਿ ਇਕਵਚਨ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ 'ਤੋਹਫ਼ਾ' ਇਕਵਚਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਨਾ ਕਿ ਵਿਚ। ਬਹੁਵਚਨ

(9) ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ

ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਕਵਚਨ ਨੂੰ ਬਹੁਵਚਨ ਅਤੇ ਬਹੁਵਚਨ ਨੂੰ ਇਕਵਚਨ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਾਕ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਤੋਹਫੇ ਹੁਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜੇ.) ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਲਈ 5,000, ਨਾ ਕਿ ਵਿਆਹ ਲਈ, ਧਾਰਾ 13 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੁਧਾਈ ਸ਼ੇਖ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (1), ਅਤੇ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (2) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ।

(10) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਦੇ 33(k)। ਸੈਕਸ਼ਨ 33 (ਕੇ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"33. (1) ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਧਾਰਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੰਘਦਾ ਹੈ- (k) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਬੀਮੇ ਦੀਆਂ ਪਾਲਿਸੀਆਂ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇ ਦੀਆਂ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਜਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੁਆਰਾ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਅਜਿਹੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ।"

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਹ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 9(2) ਵਿੱਚ "ਜੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਮ ਖਰਚੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9(2) ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਮ ਖਰਚੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਾਧਾਰਨ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। 'ਵਿਆਹ' ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਖਰਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਖਰਚੇ ਵਿਚ ਵੀ ਵਿਆਹ ਦਾ ਖਰਚਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਆਹ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ 9,000 ਯਾਨੀ ਕਿ ਰੁ. ਧੀ ਦੇ

ਵਿਆਹ ਲਈ 5,000, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਰੁ. 14,928 ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. ਪੋਤੀ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ 4,000 ਦਿੱਤੇ।

- (1) ILR 33 ਕੈਲ. 292.
(10) 633 IC 449.

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੀ ਆਈਟਮ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੈ, ਬਲਮਲ ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, (3) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਟੌਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਬਨਾਮ ਬੋਨਾਕ ਰਾਮ ਬਖਸ਼ੀ ਰਾਮ ਗੁਪਤਾ (4), ਅਤੇ ਨੌਨਿਹਾਲ ਠਾਕਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ (5)। ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ | ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਕਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਸਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਵੇ। ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ, ਜੇਕਰ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਡੋਮੇਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਨਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰ ਹੈ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀਆਂ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

(11) ਤੀਜੀ ਆਈਟਮ ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਚਾਰਜ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ

ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਧਾਰਾ 14 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਪਾਲਿਸੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ। ਦ

- (2) **62 ITR 669**
- (3) **76 ITR 682**
- (4) **77 ITR 332.**

ਦੂਜੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਲਿਸੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਹੋਵੇਗਾ; ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਲਾਰਡ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਫਲੋਮਿੰਗ ਜਾਂ ਰੌਬਰਟਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (6)। ਲਾਰਡ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਨਾਮ ਇੰਜੀਵਰ ਅਸਟੇਟ (7), ਰੀ ਓਕਸ (ਮ੍ਰਿਤਕ)। ਪਹਿਲਕ ਟਰੱਸਟੀ ਬਨਾਮ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (8), ਅਤੇ ਡੀ ਵੀਗਡੋਰ-ਗੌਲਡਸਮਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (9)। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ।

(12) ਇਸ ਲਈ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 9,000 ਤੀਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

(13) ਹਵਾਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪੀਸੀ ਪੀਡੀ, ਜੇ.—(14) ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। 1958 ਦਾ ਐਕਟ 33.

(15) ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਨਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(6) 1897 AC 145

(7) 1938 AC 402

(8) (1950) 2- ਸਾਰੇ. ER 851..

(9) (1953) 1 ਸਾਰੇ. ER 403.

ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 9(2) ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"ਉਪ-ਪ੍ਰਬੰਧ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ - ਪਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 5,000।

(16) ਇਹ ਇਸ ਵਾਕ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਕੁੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਆਹਾਂ ਲਈ 5,000 ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਹਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੈ?

(17) ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਆਹਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ "ਵਿਆਹ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ "ਵਿਆਹ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ, ਫਿਰ, ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਲਈ ਕਿ ਇਕਵਚਨ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਵਚਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਉਲਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ "ਵਿਆਹ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ "ਵਿਆਹ" ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ "ਤੋਹਫ਼ੇ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਵਚਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸਨੇ "ਵਿਆਹ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜੇਕਰ "ਤੋਹਫ਼ੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇੱਕਵਚਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ "ਤੋਹਫ਼ਾ" ਹੁੰਦਾ, ਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਇੱਕਵਚਨ ਵਿੱਚ 'ਵਿਆਹ' ਅਤੇ 'ਤੋਹਫ਼ਾ' ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਤੱਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਸੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕਵਚਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਹੁਵਚਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਰਾਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕਵਚਨ ਨੂੰ 'ਬਹੁਵਚਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ੇ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 5,000। ਜੇਕਰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਹਰੇਕ ਵਿਆਹ ਲਈ 5,000.

(18) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ " ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ"

ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ " ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫੇ "। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ, ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਬਸ਼ਰਤ ਉਹ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਵਿਆਹ 'ਤੇ 5,000.

(19) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 33(k) ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਇਸ-ਸਬ-ਸੈਕਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"33. (1) ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਧਾਰਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੰਘਦਾ ਹੈ-

(k) ਬੀਮੇ ਦੀਆਂ ਪਾਲਿਸੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇ ਦੀਆਂ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੁਆਰਾ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ, ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ। ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੀਮੇ ਦੀਆਂ ਪਾਲਿਸੀਆਂ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵਜੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੰਦੋਬਸਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਅਜਿਹੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 5,000 ਰੁਪਏ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਰਤ ਨਿਰਭਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਸੇ ਰੱਖੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ 5,000, ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਧੀ ਵਰਗੀ ਔਰਤ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਵਿਆਹ 'ਤੇ 5,000. ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਵਿਆਹ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ 5,000 ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ

ਲਈ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(20) ਇਸ ਲਈ, 1 ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਹਰੇਕ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ੇ ਰੁਪਏ 5,000 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਚਾਰਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ